

Chỉ Chút Bọt Bèo

Mưa Phố Núi

Nàng ngồi im như thể không biết bao lâu . Căn nhà vắng lặng nghe đếm được cả tiếng vòng quay của chiếc kim đồng hồ, âm thanh mỗi lúc càng rõ hơn . Gỗ từng nhịp thời gian đều đặn . Đã hơn hai giờ khuya, ngoài trời như bắt đầu mưa lác đác trên mái ngói . Cơn gió lạnh lạnh tạt qua khóm trúc, lay động khu vườn làm cho cây lá vỡ òa xôn xao .

Đang là mùa thu .Những giọt mưa thu đầu mùa, dịu dàng rơi xuống . Thêm nhà vắng tanh cùng với cõi lòng hụt hẫng chơi với đêm sâu.

Nàng biết sẽ có ngày như hôm nay .Sớm muộn gì cũng phải đối diện . Nàng luôn cố tự đánh lừa chính mình . Đánh lừa sự thông minh bén nhạy mà trời ban cho nàng .Như một phần thưởng lúc mở mắt chào đời . Khi đối diện với bất cứ là ai .Sự cảm nhận bằng phiêu linh rất bén nhạy, nàng có thể suy đoán gần như chính xác , từ ánh mắt nhìn đầu tiên .

Với chàng, thì nàng lại càng rõ ràng hơn bao giờ . Nhưng nàng không dám đối diện sự thật . Cứ mặc kệ những nguồn dư luận, nói quanh về những mối quan hệ với chàng . Những điều nếu càng tìm hiểu thêm, chỉ càng chuốc lấy sự đau đớn buồn bã mà thôi .

Nàng đang là người hạnh phúc .Hạnh phúc từ những bài tình thơ chàng viết đều đặn cho nàng . Từ lâu lắm ,đời sống của nàng rất yên lặng .Nàng như một người từ ở thế kỷ nào xa xăm ,lạc chân bước tới thế giới hôm nay . Cái thế giới mà những kẻ yêu nhau . Nhìn vào những hào quang danh vọng .Suy tính hơn thua . Có lẽ nàng là người sống trong hoang tưởng .Bị chi phối vào những cuốn tiểu thuyết lãng mạn .Mơ mộng những mối tình thiên trường địa cửu . Điều ảnh hưởng lớn nhất đối với nàng . Đó là dòng máu thủy chung của người Mẹ kính yêu . Một tình yêu son sắc với Ba . Đời sống luôn có những sự tình cờ . Và nàng có may mắn không khi được quen biết với chàng !? . Hãy để tất cả lại đằng sau những lo âu , nghỉ ngơi . Nàng thật đang hạnh phúc, có cùng với chàng . Một cuộc tình vô cùng lãng mạn . Nàng như người đi trong sương mù và không hề muốn thoát ra khỏi vùng trời huyền hoặc đó .

Cuộc điện đàm hôm nay chỉ vồn vện trong vòng hai mươi phút . Nhưng chàng phải sắp xếp, bỏ bớt bao tâm ý , dằng co giữa lý trí và con tim để chuẩn bị gần hơn nửa năm nay . Chàng bắt đầu thừa dần những email mà trước đó mỗi ngày đều đặn gửi . Sự thừa dần của những thời gian hỏi thăm về nhau . Có những lúc chàng gần như biến mất để cho nàng giận hờn, rồi chán nản từ từ mà quên mất chàng .

Nàng không phải là người vô tình .Với bản tánh hiền lành nàng luôn ngại biện và cảm thông cho chàng . Nàng là hiện thân của con sông êm đềm trên quê hương của hai người . Là hạt sương ban mai trong lành .Là ánh trăng tỏa sáng mơ màng mà trong toàn bộ những bài thơ của chàng .Đều đã diễn đạt đến mức tuyệt vời . Tình yêu cứ lớn dần qua những bài tình thơ .Chàng say sưa yêu nàng rất ngây ngô bằng cái thứ tình yêu đầu đời . Của một chàng thư sinh áo trắng, tóc buông lơ lửng ngạo của thời mới lớn .Thuở mà "làm học trò mà sách chẳng cầm tay ...xếp đạo đức dưới bàn chân ngạo mạn " của thi sĩ Đinh Hùng đã viết.

Chàng phải dừng lại thôi . Phải dừng lại trước khi cái ánh sáng huyền ảo kỳ diệu của tình yêu đốt cháy .Bởi chàng cảm thấy tràn đầy tội lỗi, khi đã lừa dối người mình yêu . Chàng đang có đời riêng hạnh phúc . Hạnh phúc theo định nghĩa đơn giản của cuộc đời . Hay trước ánh mắt của những người thân quen .Một người đàn bà đi đến sống chung với một người đàn ông . Khi tuổi đời của họ, đến lúc cần thiết cái mái ấm của gia đình .Bình thường , đơn giản như bao nhiêu người trên thế gian mong muốn .

Tình yêu vốn từ đó tỏa ra muôn nghìn màu sắc .Ai cũng biết yêu và yêu theo cách riêng của họ . Nhưng một người đến, để thấu hiểu mọi ngõ ngách trong tâm hồn của một người khác . Thì đó là điều khó tìm bắt được .Đọc bài thơ hay, có mấy ai hòa cùng nụ cười đồng cảm !?. Có ai cùng nhau se thắt lòng, khi nhìn theo một nhánh rong trôi , đơn độc trên dòng nước cuộn cuộn dưới bầu trời đang dần ngả bóng hoàng hôn . Ngâm ngùi cầm trong tay, một đóa quỳnh hoa tàn rũ .Sau khi đã dâng hết về tươi thắm rực rỡ của một lần đi đến nơi chốn mình hiện hữu !? .

Đó cũng là một thứ hạnh phúc mà người ta cần như hơi thở .Như dòng máu đang luân lưu trong thân thể . Để nuôi lấy sự sống mà chẳng mãi, mong mỏi và khát khao kiếm tìm .

Từ nơi nàng,chàng đã có được cái thứ hạnh phúc như sương như khói đó . Sự mâu thuẫn nội tâm đã dày xéo trái tim chàng .Mỗi khi nàng nói cười rất đáng yêu . Cuối cùng thì sao !? Thực tế phải bắt chàng chọn lựa . Bởi nàng quá thánh thiện , đặt hết niềm tin lao vào tình yêu không nuôi tiếc. Một cuộc tình mà ngay từ phút đầu đã không còn lối thoát . Chàng không thể kéo dài thêm hơn nữa .Phải ngừng lại, trước khi quỵ ngã cùng với những hệ lụy buộc ràng vây quanh .

Nàng lấy hết hơi sức ,cô kềm lại tiếng nức nở . Đưa tay bầu chặt lồng ngực , toàn thân lạnh giá . Chia tay !? có thật chia tay !?...Tiếng nói chàng vẫn nhẹ nhàng, vẫn thiết tha . Bỗng dưng nàng nghe như có tiếng sóng vỗ u buồn , qua những đám bờ lau sậy trên dòng sông quê hương . Cái góc đời bình yên nhỏ nhoi trong vùng ký ức êm đềm của nơi nàng được sinh ra . Nơi có hai mùa mưa nắng khắc nghiệt . Nơi có cùng chung một hơi thở với chàng .

Nàng nhắm mắt . Mường tượng bên dòng sông im trưa . Bóng dáng một chàng thư sinh áo trắng, tóc loà xoà trước vầng trán thông minh đỉnh ngọ, lay lay cùng cơn gió thoảng nhẹ trên mặt nước trong veo . Bờ lưng rộng dài , tựa bên cây khế mướt xanh . Đang trở mùa bông rơi rụng xuống dòng sông trắng xóa . Trong tay cầm cây guitar ,đệm theo những bản tình ca lãng mạn. Cặp mắt đa tình màu hạt dẻ, nở trên đôi môi nụ cười nhân hậu . Chàng có nét đẹp hiền lành như một vị linh mục , đang rao giảng lời kinh . Cả gương mặt đắm chìm đắm mê theo từng nốt nhạc .Hình ảnh đó đã sâu đậm trong tâm khảm . Đã như một dấu ấn ,làm sao có thể nhạt nhòa có thể phai pha !?...

Cám ơn chàng đã mang lại một thời yêu thương . Viết ra những vầng thơ đẹp tuyệt vời .Tất cả giờ đây . Chỉ là chút bọt bèo trôi trên cơn sóng lớn của đại dương mênh mông . Nàng vẫn ngồi im trong bóng đêm . Một vết cửa qua tim từ từ thấm rât . Tiếng gió mỗi lúc xào xạc lớn hơn trên những khóm cây . Qua khung cửa sổ .Ánh đèn mờ mờ , hiu hắt . Những chiếc lá vàng mùa thu ,rơi rơi là đà xuống mặt đất . Nàng thấy mình cũng giống những chiếc lá kia , héo úa lìa cành trôi theo cơn gió vô tình ... rơi rơi vào một không gian vô tận .